Nedjelja, 06.03.2016.g.

Nakon onog mojeg zadnjeg članka, još mi se jednom javio dragi brat

Daniel s jednim prekrasnim citatom iz Biblije gdje GOSPODIN ISUS

govori o milosrđu, temi koja i Danijela i mene zaokuplja kroz

razmišljanja o milosrđu i činjenja djela milosrđa, kako svaki od nas

milosrđa prema dragim ljudima oko sebe i doživljava.

Danijel je napisao:

"Vidjeh sad tvoj najnoviji post i pade mi na pamet Evandjelje:

"Ako te tko zatraži gornju haljinu daj mu i donju, ako te natjera

poći s njim jednu milju ajde dvije …"

A ja sam mu samo kratko otpisao:

"BTB I POZDRAV DRAGI BRATE U VJERI.

MA, TI SI DOBRO, DRAGI DANIELE.

GOSPODIN TE JAKO LJUBI I IMA S TOBOM VELIKE PLANOVE.

SAMO, MI TO TAKO PONEKAD NE VIDIMO JER SMO LJUDSKI

OGRANIČENI.

KAD NE ZNAŠ ŠTO BI I KAKO ONDA SLUŠAJ SVOJE SRCE.

DUBOKI MIR U NJEMU GOVORIT ĆE DA VRŠIŠ SVETU BOŽJU

VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT.

PONEKAD SE POTRUDI DA GLEDAŠ SVIJET OKO SEBE OČIMA

SRCA...

MIR I DOBRO."

No ono što me dodatno razveselilo, a i natjeralo da ponovno preispitam

što bi još, i kako, ja mogao činiti da BUDEM MILOSRDAN U BOŽJIM

OČIMA, bio je email, zapravo dva, jedne drage sestre u vjeri.

Nismo se nikad upoznali, ali se ponekad, kao PRAVA BRAĆA I

SESTRE U KRISTU, "čujemo" putem emaila.

Ali znam, da se često "čujemo" preko GOSPODINA ISUSA KRISTA.

ON JE NAŠA VEZA, ON PRENOSI NAŠE MISLI.

O, BAŠ SAM RADOSTAN!

Ta draga sestra bila je isto dotaknuta temom MILOSRĐA, jer svi mi koji

želimo vjerovati u GOSPODINA ISUSA KRISTA I NJEGOVO

KRALJEVSTVO BOŽJE, brzo dođemo i do toga da bi trebali biti milosrdni

prema drugima oko sebe.

Jer, obraćenje i rast u vjeri za svakog od nas, zapravo je bio lakši dio

puta. Kako god se to nama činilo teškim.

JER SMO BILI SAMO MI I GOSPODIN.

PA SU ISPOVIJEDI, MOLITVE, MISE, OPROSTI I SVE DRUGO

ŠTO JE SLIJEDILO NA TOM PUTU OBRAĆENJA I RASTA U VJERI

BILE SAMO NAŠE I GOSPODINOVE.

TADA SE U SVAKOM OD NAS, KOJI SMO PROŠLI PUT

OBRAĆENJA, BAREM MALO, POJAVILA I MISAO DA BI BILO

NAJBOLJE KADA BI MOGLI STALNO BITI U RADOSTIMA MISE,

MOLITVE, DUHOVNIH OBNOVA, HODOČAŠĆA.

ILI, MOŽDA DA SE SKROZ POSVETIMO DUHOVNOM ŽIVOTU.

I gledajući taj svoj put obraćenja i rasta u vjeri, osjećam da me je

Gospodin kroz sve to samo pažljivo i strpljivo pripremao za ono za što

sam zapravo u NJEGOVOM BOŽANSKOM PLANU bio predodređen i

stvoren.

I, kada sam bio spreman, a da ja to nisam ni osjetio, Gospodin me

"gurnuo" u svakodnevni život.

TO SAM OSJETIO PO TOME ŠTO SAM POČEO STALNO TRAŽITI

SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT.

ŠTO GOSPODIN ŽELI DA UČINIM. I GDJE. I KADA.

A prepoznavanje te SVETE BOŽJE VOLJE za moj život, njezino

prihvaćanje i izvršavanje, često je bilo drugačije od onog što su moje

misli mogle predočiti i što su moje želje željele.

NO, SAMO JE SVETA BOŽJA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT, I NJEZINO

PREPOZNAVANJE, PRIHVAĆANJE I IZVRŠAVANJE DONOSILO

MOJEM SRCU, MOJOJ SUŠI, MOJEM ŽIVOTU MIR I RADOST.

Kad sa to spoznao na razne načine, više nisam želio ništa drugo.

I SVE JE IMALO SMISLA.

Tako sam "ušao" i u OTAJSTVO MILOSRĐA.

A tu mi je Gospodin posebno poslao u moj život onog dragog čovjeka u

potrebi, s kojim sam svoj odnos opisao u onom emailu dragom bratu

Danijelu, u posljednjem članku.

OTAJSTVO MILOSRĐA JE NEŠTO GDJE SA SADA BORIM SA

KUŠNJAMA I GDJE NASTOJIM OČISTITI SRCE.

Zato sam baš bio radostan kada mi se javila ova draga sestra u vjeri i kroz

svoje svjedočanstvo mi opisala kako je ona borila i uspjela nekako

savladati te kušnje koje čekaju svakoga tko hoće biti milosrdan onako

kako osjeća da bi GOSPODIN ISUS TO HTIO.

Evo njezinog emaila pa si možda netko od vas pronađe i nešto za sebe, za

svoje kušnje KAKO BITI MILOSRDAN:

PRVI EMAIL:

"HIM!

Dragi brate Ivane,

"Budite milosrdni kao sto je Otac vas milosrdan"(Lk 6,36)

I sad se ja pitam, kao i ti, kao i Danijel, kao i žena prije

njega...kao i mnogi...jesam li milosrdna, kako biti milosrdan,

radim li djela milosrdja kako treba..."

ODMAH I DRUGI EMAIL:

"HIM!

Dragi, mili brate Ivane,

"Budite milosrdni kao sto je Otac vas milosrdan" (Lk6,36)

Jesam li, koliko i kako milosrdna, pitanja su, sumnje i kušnje s

kojima se stalno susrećem…

Koliko su, i jesu li, moja djela milosrdna i po volji Božjoj,

otkrivam kroz braću i sestre koje mi Bog šalje, ili gurne u moj

život...

Bog mi je od malena podario milost davanja drugima...to me

uvijek činilo sretnom i ispunjenom. Po mom početnom zanosu

obraćenja, davala sam i dijelila i s razlogom i bez...

I tako se dogodila Ona, danas moja mila seka u Kristu...

No, u početcima našeg upoznavanja, i "slučajnih "susreta s

njezinim teškim materijalnim i društvenim (ne) uvjetima života,

pomogla bi joj novčano, kupila koju spenzu, poklanjala odjeću

za nju i djecu(samohrana je majka) i uz: " Bog te blagoslovio",

nastavljala dalje sa svojim životom....

No, kad god bi je srela, ili kad bi me nazvala, uvijek bi bilo isto;

ona bi se izjadala, ja bi joj dala novac... i tako opet i opet... Ja

bi smirila svoju savjest a ona bi nahranila sebe i djecu do nove

gladi i nove žeđi...

Jer, rekao je naš Isus: "… a koji pije od vode koju ću mu ja

dati, ne neće ožednjeti dovijeka"(Iv4,14)

A ja sam i nju i sebe hranila samo vodom od koje se brzo

ponovno ožedni... sebe lažnim, ljudskim mirom, do nove

situacije a nju hranom tjelesnom, do nove gladi.

Tako je bilo lakše i brže.

Ali ne zadugo, jer sam je i ja počela izbjegavati, mrmljati,

tražiti samoopravdanja da to tako ne ide dalje...

Ali, počela sam moliti za nju, njenu djecu, prikazivati je na misi,

u klanjanju pred Presvetim, predavala je našoj Majci u njeno

krilo...

I čula sam: ***"Ona treba tvoju ljubav, tvoju pažnju, tvoje vrijeme,***

davaj joj Isusa, Mariju, daruj joj zajedničku šetnju, objed,

zajednički izlet, zajedničku molitvu... uključi je u svoj život ..."

Danas smo mi prijateljice, sestre, apostolke, žene i mame koje

mole jedna za drugu, podižu jedna drugu i više ni ne znamo

koja kojoj pomaže, kako i kad... ali znamo tko su nam Otac i

Majka i zahvaljujemo Bogu što nas je pronašao i spojio s jednim

jedinim interesom, Božjom ljubavlju.

Hvala Mu!"

Eto, prekrasno svjedočanstvo. GOSPODINU BOGU JE SVE MOGUĆE.

MI SAMO TREBAMO SEBE UČINITI SPREMNIM DA BUDEMO

NJEGOVO SVJETLO, NJEGOVO MILSORĐE.

ALI, NE RADI NJEGA. ON JE SVE.

I NE RADI ONIH KOJIMA ĆEMO DATI MILSORĐE. O njima bi

se Gospodin i tako pobrinuo.

NE, NEGO RADI SEBE I SVOJEG SPASENJA.

GOSPODIN BOG TREBA SAMO NAŠE SRCE.

A SAMO IZ SRCA MOŽE DOĆI ČISTO I ISKRENO, BOŽJE,

MILOSRĐE.

Zato, kada želimo učiniti neko djelo milosrđa, SLUŠAJMO

SVOJE SRCE!

SVET I PRESVET MOJE PRELJUBLJENI BOŽE,

OČE, SINE I DUŠE SVETI!

BESKRAJNO TI HVALA NA TVOM MILOSRĐU!